

NYHETSBRÄV Nr 11 2009

Kära vänner i Aralsjösällskapet!

2008 blev ett ganska ovanligt år, nu drabbas hela världen av en förtroendekris som först började bland de rikaste direktörerna men som nu gör att vanliga människor drabbas av arbetslöshet, svårigheter att få lån till bostäder, och allmän osäkerhet.

Förtroende är något mycket värdefullt som tar lång tid att bygga upp men som väldigt snabbt kan raderas. När man invaggas i säkerhet under alltför många år glömmer man bort en så enkel sanning. Vi som arbetar inom ideella föreningar vet däremot detta hela tiden. Utan förtroende, utan tillit, inspiration och motivation skulle vi inte kunna åstadkomma någonting. Jag känner mig väldigt stolt över att vi under 2008 överträffat oss själva och faktiskt breddat vår verksamhet samtidigt som vi också orkat arbeta med interna kvalitetsförbättringar som till exempel en allt bättre websida. Fler vill stödja oss och har därför blivit medlemmar. Men medlemskap måste förnyas varje år! Glöm därför inte att på en gång betala in din medlemsavgift.

Styrelsen arbetar som ett väloljat maskineri och dessutom har vi roligt när vi träffas. När det behövs så hjälper vi varandra – och det behövs ofta eftersom alla är ganska upptagna med både jobb och andra viktiga saker. Jag vill ta tillfället att tacka alla i styrelsen som arbetat så hårt och osjälviskt under hela det föregående året.

När vi nu blickar fram emot ett förmodligen ganska oroligt år 2009, så känner vi oss i alla fall helt lugna inför föreningens framtid och att vi kan fortsätta att informera svenskar och andra om Aralsjöns historia som ett varnande exempel. Vårt engagemang för ett demokratiskt, fredligt och miljömässigt förbättrat Centralasien har aldrig varit viktigare än nu – just därför att det verkar mycket avlägset.

Årsmötet den 15 april i Stockholm blir inte bara en formell tillställning för att välja nästa års styrelse, vi har ordnat en intressant föreläsare som kan ge en lång tillbakablick på Centralasiens historia. Jag hoppas därför att ni viker denna kväll och är med oss då- kanske har ni bra idéer om ytterligare aktiviteter vi borde göra och kanske någon skulle vilja vara med och engagera sig lite extra genom att på något sätt knytas till styrelsens arbetsgrupper. Det finns plats för alla som känner sig manade.

Varma hälsningar,

Uppsala den 15 mars 2009

Ingrid Karlsson
Ordförande

Kallelse till årsmöte den 15 april 2009

Svenska Aralsjösällskapets årsmöte äger rum **onsdagen den 15 april kl. 18.00**

Lokal:, Geovetenskapens hus, Nordenskjöldsalen, plan 3

Stockholms universitet, Frescati

Transport: Tunnelbanan mot Mörby Centrum, gå av vid Universitetet

Efter årsmötet , **kl. 19.00**, se presentation på sista sidan

Håkan Wahlquist , chef för Etnografiska museet, berättar om Sven Hedin.

Föredragningslista

Årsmötets öppnande

1. Val av ordförande och sekreterare för årsmötet
2. Val av protokolljusterare, tillika rösträknare, att jämte årsmötets ordförande justera protokollet
3. Fråga om kallelse till årsmötet skett i enlighet med stadgarna
4. Fastställande av föredragningslista
5. Behandling av verksamhetsberättelse
 - Styrelsens verksamhetsberättelse för det gångna året
 - Revisors berättelse
6. Fastställande av resultat- och balansräkning
7. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen
8. Motioner och förslag
9. Valärenden
 - Val av styrelseledamöter
 - Val av suppleanter
 - Val av revisor för ett år
 - Val av revisorsuppleant för ett år
 - Val av ledamöter för ett år att utgöra föreningens valberedning
11. Fastställande av medlemsavgift
12. Övriga årsmötesfrågor

Anmäl gärna i förväg att du kommer - vi vill gärna ordna någon lätt förtäring - till Kerstin Lindahl-Kiessling, per post Ripvägen 14 A, 756 53 Uppsala, per tel. till 018-324497, eller e-post till kerstin.lindahl-kiessling@zoofys.uu.se .

PS. Kassören hälsar – med all respekt – till dem som inte betalt medlemsavgift för 2009 (och/eller 2008), använd gärna PG 354 165 – 3, Svenska Aralsjösällskapet. Blankett finns i foldern. 100 kr för vuxna, 50 kr för pensionärer och studerande.

Om vi inte har din e-postadress, eller du bytt nyligen, vore vi mycket tacksamma för att få ett meddelande på adress: Kerstin.lindahl-kiessling@zoofys.uu.se Tack! DS

Svenska Aralsjösällskapets verksamhetsberättelse 2008

Under verksamhetsåret 2008 har föreningen informerat om miljösituationen i Aralsjöområdet liksom om kultur i sjöns närområde till allmänheten och till två gymnasieklasser i Uppsala. Vi har även uppdaterat våra egna kunskaper genom att gå igenom kartmaterial och annan information om dagsläget, samt sammanställt en fotoutställning och ett bildarkiv.

Medlemmar

Föreningen har under året haft c:a 80 medlemmar, alltså en ökning med ungefär 10 medlemmar.

Styrelse och övriga valda funktioner

Under året har *Ingrid Karlsson* varit ordförande.

Styrelsen har i övrigt utgjorts av

Gunilla Björklund, 1-e vice ordförande

Lars Rydén, 2-e vice ordförande

Kerstin Lindahl-Kiessling, sekreterare

Marianne Nilsson, kassör

Björn Guterstam, övrig ledamot

Irina Kan, övrig ledamot

Ersättare: Christian Andersson, Maria Bergerlind, Stig Lindberg och Linda Strandenhed.

Adjungerad ledamot: Jerker Jaresjö

Revisorer: *Lennart Lindgren* och revisorsuppleant *Lisa Wallin*.

Valberedning: *Birgit Schlyter* och *Bo Kjellén*.

Styrelsemöten

Styrelsen har sammanträtt 5 gånger; 9 jan, 17 mars, 7 maj (konstituerande), 28 aug., 16 okt.

Årsmötet hölls den 7 maj i Stockholm.

Verksamhet

Måluppfyllelse

Svenska Aralsjösällskapets mål är att i Aralsjöområdet bidra till en social såväl som ekonomisk samhällsutveckling på demokratisk grund. Vi bidrar till detta genom att informera om situationen i Centralasien och framförallt i Aralsjöområdet, där befolkningen drabbats hårt av en diktatorisk regim, miljöförstöring, svåra hälsoproblem, vattenbrist och fattigdom – på senare tid ytterligare förvärrat genom följderna av globala klimatförändringar: torrare och varmare klimat och ökad avsmältning från glaciärer i de områden där Amu Darya, som har försett Aralsjön med vatten rinner upp.

Under året har vi själva bidragit till att öka kunskapen om situationen i området genom att påbörja arbetet med en längre artikel med titeln *Sustainable Cotton Production – An Achievable Goal in the Aral Sea Area?* skriven av ordföranden Ingrid Karlsson och vice ordföranden Gunilla Björklund. Denna rapport bearbetas nu tillsammans med finansören Gudrun Sjödén AB och skall under 2009 publiceras på både svenska och engelska (med en senare version på ryska) dels på företagens och dels på Aralsjösällskapets websidor. Författarna har flera gånger besökt företaget och det finns planer på fortsatt kontakt, bl.a. har

man önskat sig föreläsningar för hela personalen vilket vi lovat genomföra 2009. Detta företag har förutom bidraget till framställningen av bomullsartikeln också bidragit med ett engångsbelopp under 2008 för att stödja vårt fortsatta arbete, vilket gjort att vår ekonomi blivit stabilare. Denna företagskontakt har vi fått genom vår hemsida, vilket tydligt visat för oss att hemsidan gör stor nytta som informationsspridare.

Vi samarbetar aktivt med olika andra organisationer för att synliggöra den svåra situationen, så att budskapet får stor spridning och når olika målgrupper. Under 2008 har vi dessutom genom Forum Syds ekonomiska stöd kunnat bjuda in två kulturpersonligheter från Uzbekistan (se beskrivningen av kulturseminariet i november). Dessa personer deltog inte bara i två utåtriktade aktiviteter utan stannade hos oss i fem dagar och blev visade runt i Uppsala och Stockholm. De fick under sitt besök bo i svenska hem, delta i svenska kulturaktiviteter, besöka Uppsala universitets musikinstitution och träffa större delen av styrelsens medlemmar.

Seminarier som har genomförts med Forum Syd-medel:

Den 21 november 2008 *Karakalpakisk kultur* (ett samarrangemang med Kollegiet för utvecklingsstudier vid CSD Uppsala, Uppsala universitet) på Uppsala Stadsbibliotek. Inbjudna ända från Uzbekistan var professor Alexander Djumaev och Ms. Gulnara Allambergenova. Alexander berättade om Karakalpakisk kultur förr och nu samt om dess nutida villkor. Gulnara spelade och sjöng Karakalpakisk folkmusik. Vid detta tillfälle hade vi ca 25 personer i publiken

Dagen därpå den 22 nov. arrangerades ett längre seminarium om *Karakalpakisk kultur* med ett större musikinslag i Klarasalen, Klara konferens, Stockholm (ett samarrangemang med Stockholms FN-förening, Kollegiet för utvecklingsstudier och Cemus vid CSD Uppsala, Uppsala universitet)). Förutom framträdanden av *Alexander Djumaev* och *Gulnara Allambergenova* genomfördes då även en diskussion om det kulturpolitiska klimatet kring Aralsjön. I diskussionen deltog *Torgny Hinnemo*, rådgivare för Centralasien hos UD, och *Disa Håstad*, journalist och en av våra främsta kännare av området. Samtidigt med seminariet visade vi den fotoutställning vi arbetat med under året, varav stora delar också finns utlagda på websidorna. Vid detta tillfälle hade vi ca 60 personer i publiken. Diskussionerna fortsatte vid en informell eftersitt med en asiatiskt präglad måltid.

Den 11/2 2009 arrangerade vi ett seminarium om *GIS och Aralsjön: Kartläggning och modellering av miljön i Aralsjöns närhet*. Plats: Högbomsalen, Geovetenskapens Hus, Stockholms Universitet (ett samarrangemang med Institutionen för naturgeografi och kvartärgeologi vid Stockholms universitet och med Svenska Sällskapet för Antropologi och Geografi, SSAG). Vid detta seminarium talade Dr Jerker Jarsjö: *"Introduktion och sammanfattning av SIDA-finanserad Aralsjöforskning vid INK-Stockholm Univ"*; Olov Johansson: *"Geografiska data för Aralsjöregionen: Tillgänglighet och tillräcklighet – bristfällighet"* samt Helena Whitlock: *"Fältstudie Mejdurechye - provtagning av förorenade vatten i Aralsjöregionen"*. Moderator var Gunilla Björklund, vice ordf. Svenska Aralsjösällskapet. Seminariet hade en intresserad publik på 35 personer. Många nya skrev upp sig på en intresselista som distribuerades efter seminariet.

Övrig verksamhet

Vi har därutöver efter vårt årsmöte den 7 maj 2008 på Geovetenskapens hus, Stockholms universitet haft ett särskilt seminarium om *"Fem stater i 'clinch' - Om konsten att samarbeta runt Aralsjön"* (i samarbete med Kollegiet för utvecklingsstudier vid Uppsala universitet; ca

25 personer deltog). En av våra styrelseledamöter, Björn Guterstam, visade bilder från sina många vistelser i Aralsjöområdet och berättade om den aktuella situationen i närområdet.

Vi har även distribuerat två nyhetsbrev, ytterligare förbättrat och uppdaterat vår hemsida, där vi nu förbättrat marknadsföringen av våra seminarier, samt för medel på ca 30 000 kr, som tidigare samlats in i Marks kommun, avtalat om och betalat för en blindskriftsmaskin till en förening av blindskolor i Uzbekistan. Maskinen inköptes under 2008 men leveransen är ännu inte fullföljd. Att kunna hjälpa just den utsatta gruppen blinda barn är en liten men konkret insats. Många av dessa barn har fått sitt handikapp genom följdverkningar av att de blivit utsatta för miljöföroreningarna i området

Intresset har ökat från både lärare och gymnasiestuderande, vilket vi ser på ett ökat antal förfrågningar om mer interaktiv gymnasieinformation. För att nå ytterligare större målgrupp har vi börjat översätta delar av vårt material på websidan till ryska. Vi menar att vi därmed dels kan nå invandrare i Sverige från området och från andra rysktalande länder, dels eventuellt få fler besökare till websidan från andra länder med rysktalande invånare.

Tyvärr kan vi inte påstå att vi sett tydliga bevis för att vår verksamhet skapat önskvärda politiska, ekonomiska och miljömässiga förändringar i Aralsjöns närområde. Situationen i området är alltför komplex för närvarande för att våra insatser skall kunna nå sådana mål. Däremot har vi ökat måluppfyllelsen när det gäller nyanserad debatt och ökad kunskap hos målgruppen. Indikatorer på detta är att vi nått ut till fler personer och fått ökat antal besök på våra hemsidor.

Oväntade effekter av vår verksamhet är det stora ekonomiska stöd (drygt 80 000 kr) vi fått genom ett företag (Gudrun Sjödén AB) under året. Eftersom denna kontakt kom genom våra websidor har vi stimulerats till att öka satsningen på att hålla internetsidorna uppdaterade och intressanta. Vi har dessutom fått flera viktiga direktkontakter med personer från området genom vårt kulturprojekt och genom den bomullsartikel vi skrivit. Artikeln granskades av flera vattenfråge-expertter från Aralsjöområdet

Direktkontakter med personer från området är mycket viktiga. Det ger större legitimitet och bättre trovärdighet till vår information, vilket vi insett när vår uzbekiska styrelsemedlem Irina Kan varit med oss på gymnasieinformations-aktiviteterna. Vi vill försöka öka antalet sådana kontakter, både med utlandsfödda svenskar och med innevånare från området, och startar nu under 2009 ett försök att skapa ett akademiskt nätverk i området.

Hur många personer har vi nått?

Till våra seminarier har under året kommit uppskattningsvis totalt 145 personer. Vi har haft en blandad publik genom annonsering på Uppsala universitet, Stockholms universitet, FN-föreningen i Stockholm, mfl. samarbetspartners. Många av deltagarna är akademiker, vilket är naturligt då vi förlagt huvuddelen av vår verksamhet till Uppsala (och Stockholm). Seminariebesökarna är ganska jämnt fördelade mellan kön. Våra nyhetsbrev och broschyrer har distribuerats till ett tusental personer, vilket ger en spridningseffekt på åtminstone det dubbla.

Gymnasieinformationen nådde 21 gymnasieelever på Ekebygymnasiet, Uppsala Livsmedelsprogrammet, Hotel & Restaurangprogrammet, årskurs 3 samt ca 70 Gymnasieelever på Jensen Gymnasium (Samhällsprogrammet, Samhällsprogrammet med

ekonomi & Naturvetenskapliga programmet). Dessutom nåddes ett par av elevernas lärare. Eleverna utgjordes till ca 70% av flickor.

Många besöker vår hemsida. De vanligaste besökarna är skolungdom och studerande, som vill skriva uppsatser eller göra andra självständiga skolarbeten och därför också ibland söker sig från hemsidan till oss styrelsemedlemmar för ytterligare information. Det gäller både flickor och pojkar. I år har 7-8 personer sökt sådan fördjupad information. Genom detta sprider sig kunskap om Aralsjöproblematiken troligen till ytterligare flera hundra personer, men det är svårt att uppskatta exakt antal.

Hur nådde vi våra målgrupper?

De viktigaste *metoderna/strategierna* för att nå målgrupperna är genom websidorna, e-post och vanlig post, dels till våra egna medlemmar, dels genom samarbetsorganisationers nätverkslistor. Dessutom utnyttjar vi gratisannonsering och någon gång ibland vanliga annonser i lokalpressen. Vi har sedan några år även erbjudit några gratis informationsdagar för gymnasiestuderande och vi brukar ställa upp om någon föreläsning efterfrågas vid specialtillfällen (som t ex Uppsala universitets vattendagar). Den viktigaste vägen att nå politiker/beslutsfattare är genom vanliga seminarier, då dessa nyckelpersoner ofta inbjuds som föreläsare eller paneldeltagare.

Genom samarbetet med Uppsalas båda universitet och Stockholms universitet har vi kunnat annonsera flera aktiviteter i deras respektive kalendarier samt gjort massutskick av affischer till institutionerna. Vi har annonserat några av våra seminarier i den lokala dagspressen, och dessutom alltid haft med notiser i de dagliga gratiskolumnerna som UNT har. Vi har dessutom tryckt upp affischer som ambitiösa medlemmar slagit upp på sina institutioner och/eller i sina respektive stadsdelar. Medlemmar utan e-post har fått kallelse per brev. Information om våra seminarier har även annonserats på vår hemsida www.aralsjon.nu samt i e-postlistor för "Läs och res", Kollegiets för utvecklingsstudier vid Uppsala universitet, Kalendariet på Uppsala universitets officiella websida, Stockholms FN-förbunds utskick, Stockholms naturgeografiska institutions utskick samt utskick från Svenska Sällskapet för Antropologi och Geografi, SSAG.

Den 5 oktober publicerade Uppsala Nya Tidning en helsidesartikel av Bo Libert (en av våra medlemmar och regional miljörådgivare vid FN:s ekonomiska kommission för Europa). Titeln på artikeln var *Vattenkris hotar länder i Asien*. Med denna artikel nåddes många läsare. Några av våra styrelseledamöter, Gunilla Björklund och Jerker Jarsjö, föreläser också regelbundet på såväl kurser för både svenska och utländska studenter vid Stockholms universitet, Södertörns högskola och Tekniska högskolan om vattenproblematiken i Aralsjöområdet.

Centralasiens problem har tyvärr fortsättningsvis mycket låg prioritet för svenska politiker. Vi hoppas att vi genom våra kontakter med Gudrun Sjödén AB och genom vår artikel om bomullsodling åtminstone fått ett textilföretag att göra bättre inköpsbeslut i framtiden. Flera av föreningens medlemmar har också möjlighet att påverka beslutsfattare som genomför aktiviteter inom delvis annan verksamhet. Från föreningen kan dessa personer få värdefull information och kontakter som kan användas i andra sammanhang (detta har vi fått flera bevis på från personer som t ex arbetar inom internationella organisationer eller arbetar åt Regeringskansliet).

Samarbetet med andra organisationer har fungerat utmärkt. Många medlemmar i samarbetande föreningar har bidragit konkret i förberedelserna med tillfälliga insatser, som t ex. utskick, annonsering, affischering, praktisk hjälp under seminarier.

Uppföljning

Våra föredragshållare har som regel fått en mycket positiv bedömning. Man uppskattar särskilt om talaren själv besökt regionen eller är därifrån och grundar sin information på egen forskning och verksamhet eller egna upplevelser.

Hemsidans vikt ökar alltmer (kontakten med Gudrun Sjödén AB gav oss en riktig tankeställare på den punkten) och vi försöker framförallt hela tiden förbättra våra sidor med publicerade dokument och länkar till ytterligare information.. Behovet av websida på ryska har vi börjat möta genom att planera ett "översättningsprojekt" under 2009. Vi hoppas kunna få mer av våra aktiviteter rapporterade i media och bli inbjudna att föreläsa på fler ställen. Publiceringen av Bo Liberts artikel i UNT gav tveklöst en skjuts för intresset för Centralasiens problem.

Ingrid Karlsson

Svenska Aralsjösällskapets verksamhetsplan 2009

1. GIS och Aralsjön- Kartläggning och modellering av miljön i Aralsjöns närhet (har redan genomförts)

Miljön i Aralsjöns närhet har ändrats dramatiskt på grund av vattenkrävande jordbruk i dess tillrinningsområde. De konstbevattnade områdenas areal tredubblades under 1900-talet. Samtidigt gör akut vattenbrist och försaltning att befolkningen i Karakalpakstan, den region av Uzbekistan som ligger närmast söder om Aralsjön, har övergett en stor del av sina konstbevattnade områden under 2000-talet.

Geografiska data behövs för att göra prognoser över den framtida utvecklingen och vidta effektiva åtgärder mot försaltnings- och föroreningsspridning samt vattenbrist. Seminariet lyfter bl.a. fram problematiken kring datatillgänglighet, det faktum att kartor och geografiska data åldras mycket snabbt i en region som genomgår så snabba och storskaliga förändringar, och behovet av systematisk miljöövervakning och kartering.

På Geovetenskapens Hus, Högbomsalen, Stockholms Universitet genomfördes onsdagen den 11 februari, 2009 ett seminarium som egentligen var inplanerat med Forum Syd-medel för 2008. Vi hade följande program:

Jerker Jarsjö: Introduktion och sammanfattning av SIDA-finanserad Aralsjöforskning vid INK-Stockholm Universitet

Olov Johansson: Geografiska data för Aralsjöregionen: Tillgänglighet och tillräcklighet - bristfällighet

Helena Whitlock: Fältstudie Mejdurechye - provtagning av förorenade vatten i Aralsjöregionen

Moderator: *Gunilla Björklund*, vice ordf. Svenska Aralsjösällskapet

2. Årsmöte

Geovetarcentrum, Stockholms Universitet, Nordenskjöldsalen, plan 3

T-bana Universitetet. Sedvanliga årsmötesförhandlingar.

Därefter föredrag av Fil. dr. **Håkan Wahlquist**, chef för Etnografiska museet.

Sven Hedin och Västturkestan

3. Start av ett akademiskt nätverk i Centralasienområdet.

Flera styrelsemedlemmar är sedan länge engagerade inom universiteten i Uppsala och Stockholm med uppbyggnaden och utvecklingen av akademiska nätverk, riktat mot forna Sovjetunionen och Skandinavien (Baltic University Programme och EU-projektet vid SU). Vi planerar nu att ha ett möte med forskare och universitetslärare från Aralsjöområdet vilka är med i ett pågående EU-finansierat projekt med Stockholms universitet (Jerker Jarsjö, Gia Destouni). Mötet ska ha ett vattenperspektiv och inbjudna skall vara såväl från naturvetenskapliga som samhällsvetenskapliga vetenskaper. Mötet kan förhoppningsvis ske i Stockholm i samband med World Water Week i augusti 2009 eller i samband med något möte inom det aktuella projektet.

Styrelsens ordförande har även skickat in en ansökan på totalt 97 000 kr till Helge Axelsson Johnssons stiftelse om en kontaktresa för fyra personer, tre ur styrelsen och en medlem, för en resa till Uzbekistan (Ferghanadalen och Tashkent). Målet med denna resa är att på plats under hösten 2009 eller våren 2010 försöka träffa personer som kunde vara intresserade av att bygga ett akademiskt nätverk tillsammans med oss.

4. Almedalsveckan- ett seminarium riktat mot svenska beslutsfattare

Seminariets preliminära titel är "Klimatproblematiken ur ett Centralasienperspektiv – vad angår det oss?" och innehållet skall visa Aralsjökatastrofen som ett exempel på en miljökatastrof med politiska och ekonomiska orsaker och konsekvenser. Vi kommer att genomföra detta som en minipresentation från ett av Östersjötorgets utställningsbås, och har preliminärt delegerat till föreningens vice ordf. Dr Gunilla Björklund samt Linda Strandenhed att genomföra aktiviteten den 1 juli 2009. Målgrupp är beslutsfattare och andra organisationer med miljö- och utvecklingsinriktning.

5. Seminarium i Östersund i samarbete med Östersunds FN-förening

Aralsjösällskapet har under 2008 kontaktats av ordföranden i Östersunds FN-förening Maria Ed, civilingenjör i miljö- och vattenteknik. Några medlemmar ur styrelsen för sällskapet skall medverka vid ett halvdagsseminarium med en översikt över situationen i Aralsjöområdet. Seminariet sker i mars-april 2009. Styrelsemedlemmarna måste arvoderas för förlorad arbetstid under minst en vardag som blir resdag.

6. Websida på ryska riktad främst mot rysktalande i Sverige

Svenska Aralsjösällskapets hemsida på ryska förväntas ge underlag för att förstå och ta ställning till miljöproblemen i Centralasienregionen. Det finns många rysktalande som kanske inte kan tillgodogöra sig information på svenska eller engelska, och en del av dessa har bakgrund från Centralasien och andra länder i närområdet.

Som en bieffekt kan hemsidan även användas för svenskar som studerar ryska och som vill lära sig miljö- och annan relevant terminologi för utvecklingen i Centralasien. Programmet avser endast en grundläggande basinformation, liknande den svenska sidan. Websidan skall senare byggas på med mer specialinformation, kartor mm. Arbetet med websidan sker kontinuerligt under hela år 2009.

7. Fortsättning på gymnasieinformation som startades 2007-08 i Uppsala med omnejd, om Aralsjöproblematiken och hållbar utveckling.

Programmet utgör en fortsättning på den aktivitet vi haft under 2007-08. Vi planerar att anordna studiedagar för gymnasieelever om Aralsjöområdet med tonvikt på hållbar utveckling, i samarbete med Kollegiet för utvecklingsstudier och Cemus vid Centrum för hållbar utveckling, Uppsala universitet.

Under 2009 ska vi gå utanför Uppsala stad och erbjuda programmet till mindre orter i närområdet, t ex Tierp och Östhammar. Ansvarig för denna aktivitet är styrelseledamoten Linda Strandenhed.

Målen med studiedagen är att sprida mer kunskap om Aralsjöområdet och om hållbar utveckling. Vi arbetar i samråd med både lärare och elever för att utforma ett relevant och intresseväckande program. Viktigt är att studiedagen ska hjälpa eleverna att relatera dessa kunskaper till sina egna liv. Vi vill använda oss av flera olika metoder för lärande och har bl.a. använt oss av deltagandemetodik och fått god respons för detta. Eleverna får bidra med sin egen kunskap och sina egna tankar. I anslutning till föreläsningarna visar vi en utställning av bilder och information från området. Skolbesöken skall göras vid minst två tillfällen höstterminen 2009.

8. En serie seminarier om geopolitik, lokal demokrati, kulturfrågor och hållbar utveckling i Aralsjöområdet

Under 2009 skall vi som förut ha lokala seminarier i Uppsalaregionen för uppföljning av aktuella händelser i Centralasien. Seminarierna skall göras i samarbete organisationer som t ex Utrikespolitiska föreningen i Uppsala, Centrum för hållbar utveckling, Uppsala universitet, samt Utrikespolitiska institutet och Stockholms universitet i Stockholm.

Den senaste utvecklingen i Turkiet och Georgien är exempel på händelser som kan påverka Centralasien eftersom en del av infrastrukturen för gas- och oljeleveranser från Centralasien till Europa går genom just Georgien och Turkiet. Priset på olja, naturgas och andra råvaror från Centralasien samt utvecklingen i Irak och Afghanistan är andra exempel.

9. Kapacitetsutveckling inom den egna organisationen

Vi avser att ha en deltagare per år från organisationen med på dels World Water Week, dels i något/några seminarier om demokratiutvecklingsfrågor inom Sverige. För detta behövs medel för konferensavgifter samt resor.

Den som deltagit skall som motprestation delge sina erfarenheter vid ett internt seminarium i samband med styrelsemöte.

10. Samarbete

Samarbete med andra organisationer har alltsedan konferensen på Riksdagen 1998 varit en naturlig förutsättning för att föra kunskaper vidare om situationen i Aralsjöområdet

Under 2009 tänker vi försöka fortsätta vårt framgångsrika samarbete med Utrikespolitiska föreningen i Uppsala, en förening som samlar många yngre, främst studenter i samhällsvetenskapliga ämnen. I anslutning till starten av ett akademiskt nätverk (delprogram 1) kommer vi att arbeta tillsammans med Centrum för hållbar utveckling vid Uppsala universitet, särskilt med Baltic University Programme (som har en betydande, nära 20-årig erfarenhet av akademiskt nätverkande runt Östersjöns miljö- och utvecklingsfrågor). Samarbete om det akademiska nätverket skall också ske med Institutionen för naturgeografi och kvartärgeologi, Stockholms universitet (Jerker Jarsjö mfl.)

Ett nytt samarbete avses tas upp med FN-föreningen i Östersund, eftersom vi ska göra delprogram 3 tillsammans. Vi hoppas också få med en eller två nya gymnasieskolor utanför Uppsala i vårt samarbete.

Marknadsföring skall ske genom vår websida och i lokalpress, samt genom våra samarbetspartners inom de båda universiteten i Uppsala, UU och SLU, genom SU i Stockholm, Utrikespolitiska Institutet och KVA i Stockholm, samt FN-föreningen i Östersund. Vi avser att fördjupa vårt samarbete med dessa organisationer men även med gymnasieskolor och exilföreningar i vårt fortsatta arbete.

11. Uppföljning och utvärdering

Sedan några år tillbaka ber vi vanligen deltagarna vid våra seminarier och övriga aktiviteter att fylla i ett frågeformulär med frågor om hur de uppfattat aktiviteten samt vad de lärt sig och vad de ytterligare skulle vilja veta. Svaren sammanställs för att utvärdera våra informationsinsatser. Vi gör också statistisk över förfrågningar via Internet samt antal deltagare vid varje seminarium.

Under 2008 har en av våra styrelsemedlemmar kunnat göra en resa till Uzbekistan, där hon samtalat med våra kontakter inom kulturområdet. Detta är första gången på länge som vi kunnat göra en resa till Centralasien. Vi hoppas att samarbetsklimatet skall bli bättre framöver så vi skall kunna göra mer uppföljningar på plats. En av våra styrelseledamöter som arbetar för Global Water Partnership reser ofta i området i tjänsten.

12. Ett eller flera nyhetsbrev till medlemmarna

Vi skall fortsatt försöka informera alla våra medlemmar om allt nytt som händer i föreningen via nyhetsbrev på vår hemsida.

13. En föreläsningshalvdag för anställda på Gudrun Sjödén AB i Stockholm.

Materialet som framställdes under 2008 skall läggas ut på websidan 2009 och även användas som underlag för att ge personalen vid ett litet internationellt textil- och designföretag aktuell information om vad bomullsodlingen i Centralasienområdet kan få för konsekvenser.

14. Websidan

Vi avser att arbeta vidare med förbättringen av hemsidan via uppdatering av länkar och med tillägg av sådana inom den sociala sidan, inom energiområdet, i fråga om diplomati och annat som berör regionen och bedöms vara av intresse för nuvarande och kommande besökare av hemsidan. Helst ska samtliga uppdateringar göras på både svenska och engelska.

15. Världsvattendagen

Vår ordförande, Ingrid Karlsson, deltar i information till gymnasieklasser under Världsvattendagen, som firas på Institutionen för Geovetenskap, Uppsala Universitet. Ämne: *Vattnets väg från regndroppe till bomullströja – en sann historia om världens största (?) miljökatastrof – Aralsjöns uttorkning.*

16. Forum Syds referensgrupper

Forum Syd har tillsatt två referensgrupper, *Global* och *Information*. Jag har som ordförande blivit invald i informationsgruppen och kommer att arbeta i den under 2009.

Forum Syd är en sammanslutning av 205 ideella organisationer som tillsammans har omkring en miljon medlemmar. Det betyder att vi tillsammans kan göra oss hörda! Medlemsmöte hölls senast den 22 november 2008. Vi kunde då på grund av vårt eget program med gäster från Uzbekistan inte delta. Dess roligare att nu komma med i den inre verksamheten!

Ingrid Karlsson

Om Miljöförstörelsen i Centralasien

Vi har nåtts av meddelanden som hör hemma under denna rubrik från några av våra medlemmar. De kommer att finnas på vår hemsida www.aralsjon.nu. Ett av dem, från *Hazratkul Khudojberdi*, innehåller en inträngande vädjan om en världsomfattande utbildningsinsats för att nästa generation bättre än vår ska förstå vad en hållbar utveckling kräver av förändringar i vår livsstil. *Ak Welsapar* har skickat oss en essä om Centralasien. *Yusup Kamalovs* brev handlar om det ödesdigra slöseriet med vatten i Centralasien

Hazratkul Khudojberdi pläderar för ett utbildningsprogram för alla världens barn för att rädda vår jord. Gör vi tillräckligt, frågar han sig. Troligen har vi inte varit tillräckligt goda, tillräckligt tydliga, och inte heller tillräckligt drivkraftiga i våra ansträngningar att stoppa miljöförstörelsen – frågar han sig - kanske kan vi göra mer. Och bättre nu än aldrig. Här följer ett referat av hans brev:

I dag lever vi i en delad värld. Fattiga och rika lever i olika världar. Där finns ideella organisationer som kämpar för att världen ska vara mer rättvis, mer frisk och mer harmonisk. Men många som lever efter andra regler tycks helt likgiltiga för om världen går under. Majoriteten av jordens befolkning - och framförallt de som har makten och möjligheten att påverka situationen - vågar strunta fullständigt i vad forskarna säger om att glaciärerna smälter ner med förskräckande hastighet. Man vågar strunta både i koldioxidutsläpp och ozonhål!

Vi måste vara ärliga mot oss själva och mot andra och erkänna: Vi tar inget ansvar för världens undergång som sker sakta men säkert. Vi är vana vid naturkatastrofer och allting brukar vi ta på största allvar, men först när katastrofen är framme och blåser bort våra hus, bilar, broar och vägar och när stora vattenmassorna spolar bort allt vad vi har byggt. Först då börjar vi agera, trampar på varandra, tar våra dyrbaraste saker och åker nånstans med hopp att där kanske är säkrare. Ingen kan föreställa sig att en dag kan det vara så att vi inte har någonstans att åka! Vi måste börja agera på ett annat, innovativt sätt. För mig innebär det att vi måste satsa på våra barn på ett nytt sätt! Barns och världens framtid hänger ju självklart ihop. Jag talar om en enkel pedagogik som riktar sig till små barn, redan i två-treårsåldern och som sen växer med deras ålder, ända upp till vuxen ålder!

Alla skolor i hela världen måste utrustas med slagkraftiga och obligatoriska utbildningsprogram i de livsviktiga ämnena. som ger förståelse för miljöns krav. Verklig historia, om livets uppkomst på jorden, utveckling och förändring, om människans roll och påverkan på miljön. Inte minst viktigt: frågor om människors liv och relationer, frågor som rör sig om rättvisa, mänskliga rättigheter, demokrati, monarki, alla historiska perioder av mänskligheten.

I dag finns det länder, fullständiga medlemmar av världssamfundet, som inte har en enda bok i sina stora och små bibliotek om FN:s Allmänna Deklaration om Mänskliga rättigheter. Jag har själv tvingats inse att det är så illa ställt, skriver *Hazratkul* och fortsätter: I ett samtal med en åklagare i Uzbekistan som anklagade mig för att ha planerat en statskupp, ställde jag den raka frågan om han nånsin har hört talas om FN:s Allmänna deklaration om mänskliga rättigheter. Han svarade helt ärligt nej. I rummet fanns då några andra unga åklagare och en polis. Men han fortsatte ändå: "Jag struntar fullständigt i den där Deklarationen. Här gäller jag och staten Uzbekistans lagar. Det är vi som bestämmer och ingen annan. Din Deklaration är värd lika med noll. Du kan slänga din Deklaration i väggen!". Det var år 1992 och staten var Uzbekistan som då hade blivit självständig pga Sovjetunionens fall.

Det finns säkerligen många andra länder som Burma, Nordkorea, Sudan, Turkmenistan, Tadjikistan, Iran, Kuba, Venezuela, Vitryssland, Somalia där inte bara barn utan hela befolkningen och alla tjänstemän aldrig har hört talas om saker som mänskliga rättigheter, miljö, demokrati. Just därför måste det finnas ett **obligatoriskt utbildningsprogram** i alla länder som är medlemmar i Förenta Nationerna.

När 7 årige Carlos från Kuba och Agnes från Sverige, Ahmad från Uzbekistan och John från Canada börjar läsa om Miljö, om livets uppkomst på jorden, om människans liv och påverkan på miljö, om relationer mellan människor och nationer, mellan olika kulturer och religioner, om rättvisa och mänskliga rättigheter, om demokrati och dess grundstenar som yttrande-, åsikts och tryckfrihet, om slaveri, feodalism, monarki, republik och hela mänsklighetens historia, då tro mig, slutar Hazratkul, efter 20 år är världen vackrare, lugnare, säkrare, mer harmonisk och fredligare.

Dagens barn är världens säkra framtid.

Ak Welsapar beskriver i sin artikel Centralasiens historia, territorium, etnicitet, politik, ekonomi men framför allt miljöförstöringen. Den avslutas med konkreta förslag på åtgärder för att förbättra situationen, speciellt sådana som våra europeiska länder kan vidta. Det är en mycket läsvärd artikel på hela 6 sidor, så den kan inte återges i sin helhet här. Läs den på vår hemsida! Den kan också sökas på Olof Palmecentrets hemsida eftersom Ak hållit föreläsning där.¹ Artikelns konklusioner lyder så här:

Förslag på åtgärder för att förbättra situationen

1. Redan från nästa år borde de centralasiatiska länderna Kazakstan, Kirgizistan, Tadjikistan, Turkmenistan och Uzbekistan halvera bomullsodlingen. Från jordbrukssäsongen 2007 innebär det att Turkmenistan stannar på 800 tusen ton bomull, Uzbekistan på 2 miljoner ton, Tadjikistan på 500 tusen ton, Kazakstan och Kirgizistan på 300 ton. Detta är den optimala mängden för bomullsproduktion i den här regionen.
2. Eftersom ekosystemet är mycket bräckligt i den här delen av världen och ökenutbredningen hotar hela tiden, borde man gå över till sådana jordbrukskulturer som kräver mindre bevattning och förbättrar jordens struktur. Exempel på sådana grödor är oliver och vindruvor. Vindruvs- och olivodlingar kräver avsevärt mindre vattenmängd jämfört med bomullsodlingar, medan de inbringar mångdubblade exportinkomster i relation till bomullsinkomster. Det finns även andra fruktträd och grönsaker som är mindre vattenkrävande än bomullsproduktion men kan inbringa motsvarande exportinkomster.
3. Den bomull som odlas, skall förädlas på plats i det egna landet. Endast den slutliga produkten skall exporteras. Detta ger fler arbetstillfällen och ett större exportnetto.
4. Länderna skall drastiskt minska förbrukningen av pesticider, defolianter och andra kemikalier vars användning har förödande effekter på både människor och natur.

1

<http://www.palmecenter.se/upload/filer/ovrigt/blandadedokument2005/miljoforstoringicenralasien.doc>

Åtgärder som europeiska länder kan vidta:

1. Europeiska länder bildar en Europeisk Aralkommitté med syfte att mobilisera resurser för att rädda Aralsjön. Ett långsiktigt åtgärdsprogram, som sträcker sig minst 50 år fram i tiden, bör utarbetas.
2. Den Europeiska Aralkommittén bör verka för att europeiska länder investerar i förbättring av folkhälsan inom katastrofområdet.
3. Den Europeiska Aralkommittén bör starta en internationell process för att alla naturresurser som kan påverka mänsklighetens framtid och jordens öde, skall kontrolleras av en FN kommission. Det kan gälla urskogar, de största dricksvattenreserverna, de största floderna, sjöarna och haven. Till Kommissionen skall knytas personer med internationell respekt: Vetenskapsmän, författare, kompositörer, konstnärer, politiker, människorättsförsvarare m.fl. Detta för att i framtiden undvika sådana naturkatastrofer som drabbat Aralsjön.

Yusup Kamalovs brev är en översättning av en artikel i Oasis Internet magazine, som gett den titeln Private Water, men Yusup vill ge den en mer operativ titel: *How to switch from distribution to management of water resources in Central Asia*. Vi återger de två sidorna:

The main problem in management of water resources of Central Asia is undetermined relationship between water users and the government. This ambiguity is born from unorganized actions of the government of Uzbekistan and Turkmenistan, and to some degree of Tajikistan also. In these countries the economy is still centralized and natural resources belong to the government. Tightly bound to a plan of reporting products to officials, in reality farmers are neither owners of the land nor of the crop. Despite the growth of other crops this discussion focus upon water intensive crops, such as cotton, which remains the primary exported product of the region

In cybernetics – science of management – it is assumed that the managed object or subject must have at least a minimum of two degrees of freedom. Therefore, in our case, the consumer of water must have at least a choice between using water and refusing it. A farmer cannot refuse to grow cotton and shift to different types of products or practices such as keeping livestock. In Uzbekistan, for example, the growing of cotton is required to meet a minimum quota which is required as a percentile of total crop yield in order to receive credit from the bank, without which farmers cannot obtain seeds, fertilizer, etc. The task of management in this case becomes limited in perspective and can be reduced to the following of regulations: The government becomes responsible to supply agricultural production with a required amount of water and the producer is left without motivation to save water.

Suppression is common when the government is involved in everyday issues of the economy, where farmer becomes the government's slave. Countries of Central Asia are in fact giant corporations stuck in a rat race to make a profit. The criteria of management, if you can call it management, is just to maximize profit, represented in monetary value. Meanwhile, to fulfill the conditions to save the ecosystem, to strengthen health of the nation, to fulfill international duties, material production must be independent of the government. Such independence can be provided only by free market economy, in which independent producers compete among each other, and the government guarantees their equal opportunity. With that, the government must also guarantee a healthy environment and certain parameters of living standard. Only after that is achieved a proper (multi dimensional) management of a diversified economy as a whole and water resources in particular becomes possible.

Ambiguity of the current situation arises in the formal declaration of the transition to free market practices when in reality market practices resemble the socialist economies of the soviet sort. For example, in Uzbekistan the transition to basin control of water resources is claiming to be accomplished in a period of three years. It has been announced that the main task of such transition is the creation of a water market; however, to this time there is no commonly accepted concept of such market or even such project. So-called associations of water users are real methods of control in

Kazakhstan and Kyrgyzstan but in Uzbekistan it looks foolish because here they are created as economic entities. In reality, they have the status of non-governmental entities—non-commercial organizations.

Nowadays there are many events concerning water conservation—its effective usage but as it was carried out during the soviet era—unfortunately these experiences reach a few. Producers without liberties are not interested in saving resources. Of course the fear of the governments is understandable especially in Uzbekistan where farmers are the main part of the population. Where will you put freed people if there is no industry and an already existing language barrier does not allow them to emigrate to earn money even to Russia? The quantity of managers experienced in middle and large business management has not been increased. Immeasurable taxes, indiscretionate corruption, and difficulties in getting credit are chocking private business at its start.

What is management in these conditions? We must admit that “management” in the meanwhile is reduced to dividing the allotted water. Basin water organization “Amudarya” and “Sirdarya” do not fulfill their purpose. They do not have enough authority to influence water consumers and to hold back the self-management of local administration. Meanwhile, their functions are limited to surveillance of distribution of water volumes according to previously agreed volumes. Structurally being under International Fund for Saving the Aral, these BWA should have had a much larger circle of authority and levels of management than they do today. Exactly these BWO, in my opinion, are prototypes of future entities of water market in Central Asia. They could have entered the role of “owners” of water ecosystems, which are selling part of water resources to different consumers and to direct earned profits to maintain water ecosystems from mountain ice tops all the way to the Aral Sea. If for certain the ecosystems of rivers and water will bring profit to these market entities then the wellbeing of the ecosystems will become the main criteria of management for the BWO. In this case the task for the governments would not be worrying about water supplying which is almost impossible in the conditions of shared rivers but about keeping monopoly of BWO on water in ways which would raise the effectiveness of water and soil usage.

Appearance of independent market entities in the form of “owners” of water resources and free buyers within regulations applied by the government will make the task of management diverse with the possibility of optimization of several parameters and not just one as it is now. Creation of such market will lead to a real integration of the Central Asian economy and to the appearance of a financial base for the stable development of the region. It is interesting that during the creation of water markets of the scale of Central Asia the devotion of each given country to certain economy types whether socialistic or capitalistic will not be the main concern but will be an internal concern of each state. However, actual handing over river management to BWA administration will require that the government to accept some limitations of their own sovereignty. Exactly this moment transforms the task of water market creation in Central Asia from solely technical concern to political dealings.

Will our administration be able to get along with it and restrain their ambitions for the wellbeing of the people and nature? Sadly, the answer is known to everyone. There is more water than necessary. Annual combined flow of Amudarya and Sirdarya is equal to 100 cubic kilometers, which could supply 6 billion people on the planet with 45 liters of drinking water a day per person. But we want to redirect Siberian rivers towards us! Let us raise our conscience to the level of at least having one.
ARAL SEA MUST BE SAVED AND RESTORED!

Hälsningar från Gulnara Allambergenova

Sist kommer ett brev av helt annan karaktär. *Ak Welsapar*, författare från Turkmenistan, nu medlem i Aralsjöskallskapet och enköpingsbo, har talat med Gulnara om hennes besök i Sverige och hennes medverkan vid våra seminarier om karakalpakisk kultur i november 2008. Så här skriver han:

Resan till Sverige var för den karakalpakiska bagshi (sångerska och musikanter) Gulnara Allambergenova en av de mest uppskattade dagarna i hennes liv. Hon berättade själv om

Sverige och Aralsällskapet för Karakalpakistanska tidningen Kultur och sport (den 6 december 2008) efter att hon återvänt hem.

I den intervjun berättade Gulnara: ”Resan till Sverige var ordnad av det Svenska Aralsjösällskapet. I Uppsala fick vi se olika museer. Den 21-22 november först i Uppsala och sedan i huvudstaden Stockholm lyssnade folk på våra nationella och folkliga sånger med stort intresse. Aleksandr Jumajev som reste tillsammans med mig berättade för svenskarna om gamla traditioner, om karakalpakisk musik och särskilt om en för européerna ytterst obekant musik - en genre som kallas jirau”. Hon berättade också att tolkade innehållet i sångerna för den svenska publiken.

Gulnara berättade också i tidningen om det svenska folkets gästvänlighet: ”Jag fick stanna som gäst hos Ingrid (sällskapets ordförande) under min vistelse i Uppsala och fick se hur man bor i Sverige, hur man sköter om sitt hem och det var mycket intressant. Jag glömmer aldrig de ytterst gästvänliga kvinnor och män från det svenska Aralsjösällskapet som bryr sig så mycket om Aralregionens kultur och människor.”

Sedan fortsätter hon: ”Resan till Sverige var för mig oförglömlig, även när det gäller mitt yrke som sångare. Tillsammans med våra vänner från Aralsjösällskapet besökte vi Musikkakademien vid Uppsala Universitet. Jag fick också vara med på en konsert i Nationalmuseet i Stockholm där man fick lyssna på levande musik. Det var jätteintressant för mig att bekanta mig med de olika svenska folkliga musikinstrumenten och bland annat med nyckelharpan.”

Jag har pratat med Gulnara och den uzbekiska vetenskapsmannen och musikkännaren Aleksandr Jumajev flera gånger på telefonen sedan de återvänt hem. Man hör på deras röst hur glada de blir varje gång vi pratar om Sverige och Aralsjösällskapet på telefonen. Befolkningen i Aralsjöns närområden drabbas fortfarande extremt hårt av Aralsjöns uttorkning, vilket utan tvekan är århundradets naturkatastrof i Centralasien. Därför uppskattar man där människor utifrån som bryr sig, slutar Ak sitt brev.

Vad anser Du?

Forum Syd/Sida, som varje år beviljat våra ansökningar om stöd för vår verksamhet, har nyligen kommit med en utvärdering av vårt arbete. Den var rätt så positiv, tyckte vi (den intresserade kan beställa den från sekr.).

Men för oss i styrelsen vore det naturligtvis än mer värdefullt om Du som medlem kom med synpunkter t.ex. på de inlägg du just läst. Vi öppnar gärna för ett diskussionsforum – vi tar gärna emot fler brev! Er sekreterare *Kerstin*

Slutligen,

Vår förste vice ordförande Gunilla Björklund deltog nyligen i Världsvattenforum i Istanbul. Kanske kan vi våga tolka vad som där hände som *en aldrig så liten stråle av hopp för Centralasien och Aralregionen*? Därtill kan vi påminna oss att den 1 januari 2009 trädde ett beslut från den 29 juni förra året om att *avskaffa dödsstraffet i Uzbekistan* i kraft.

Så här skriver Gunilla:

Under *World Water Forum 5*, som nyligen hölls i Istanbul, arrangerade Global Water Partnerships Centralasiatiska sektion ett seminarium med titeln "*Climate Change, Water Resources Management, Governance and Capacity Building Issues in Central Asia and Caucasus*". Två saker gjorde det speciellt intressant - det var faktiskt deltagande på ministernivå(!) och finländarna planerar en betydande ökning av sina insatser.

Seminarier behandlade fyra olika teman: Klimatförändringar och deras inverkan på vattenresurserna i Centralasien och Kaukasus, Gränsöverskridande samarbete, Styrning av vattenresurserna, och Kapacitetsuppbyggnad. Det var mycket välbesökt med representanter också på hög politisk nivå från de fem f.d. Sovjetrepublikerna. Här fanns bl.a. Tadjikistans vattenminister och biträdande ministrar från både Uzbekistan och Turkmenistan. Flera framstående forskare både från regionen och från Finland spelade också en aktiv roll. Finland tillkännagav dessutom att man avser öka sina satsningar i regionen där man framför allt bidrar till projekt inom vattenområdet, speciellt sådant som rör gränsövergripande vattenfrågor.

Kom ihåg : Onsdagen den 15 april

Geovetarcentrum, Stockholms Universitet, Nordenskjöldsalen, plan 3

Mörby T-bana: station Universitetet

Kl. 18.00 - Vårt årsmöte.

Kl. 19.00 - Spännande föreläsning - alla välkomna!

Sven Hedin och Västturkestan

Håkan Wahlquist, chef för Etnografiska museet, berättar om Sven Hedin:

1890 reser Sven Hedin genom vad som idag är Turkmenistan, Uzbekistan och Kirgizistan, områden som då ännu var kända som nyligen av det ryska imperiet slukade emirat och khanat. Det är en ung, men väl beläst resenär som tar in mot Centralasien, iakttagande det politiska spelet under den sista perioden av "the Great Game". Han berättar om sina äventyr och om sina möten såväl med den nya ryska överheten som med de besegrades gamla härskare, i en reseberättelse som få läst, i relation till hans senare verk, och som knappast översatts till några andra språk.

Låt oss följa honom på resan!